

Faksimil & transkrib.

Brev fr. Donald Broady till Kerstin Larsson, 13 dec. 1978, utdrag

Karbonkopia av maskinskrivet brev. De kretsar, kretsledarkonferenser och symposier som omnämns hör hemma inom Nordiska Sommaruniversitetet (NSU).

Transkrib.

”onsd 13 dec. [1978], Lucia.

[---] Såg på deltagarlistan från krets 4-symposiet att du var med. Självtänkte jag inte dit, eftersom vi skiftat krets ”ledare” i Sthlm; Ann [Pettersson] har ju tagit över så får vi mer spridning på de internordiska kontakterna i Krutgänget.

[---]

Vi hade [i Helsingfors dec. 1978] ”kretsledarkonferens” för krets 11, socialisationsteori. Här i Sthlm har det ju fungerat ett diskussionssammanhang sen i våras, där folk från olika håll (Mullvaden, alternativ-produktion, miljöfolk, mediafolk, musikrörelse, FK, FAM, KRUT...) träffats rätt löst och pratat, mest utifrån egna erfarenheter och aktuella organisationsproblem samt utifrån [Oscar] Negt. Dvs en diskussionsklubb för främst frågor kring alternativ till traditionell leninistisk organisering. Och det är denna grupp som nu utgör krets 11 i Sthlm, med rätt tät tillknytning till Krut, särskilt ungdomskulturnummerredaktionen (Svante [Weyler], Brutus [Östling], Anders [Jansson], Sussi [Törneman], Elisabeth, Nisse Tenmann, Anita Hjelte m fl och jag). Och i Helsingfors hade Arto [Noro] lagt ned stor möda på arrangemanget; inte så mycket det faglige, utan fastmer den kulinariska och sociala sidan. Första kvällen hade han bullat upp alla sina favoriträtter: senapsgravad strömning, sikrom i grädde, rysk soppa. Och därtill hade han skaffat några få öl samt en fruktansvärd massa brännvin, varför folk som blev törstiga av all sillen drack akvavit utspädd med vatten. Det hade gått ut generalorder att alla skulle köpa tullfritt brännvin på inresan. Så de flesta blev alltför berusade (utom jag som aldrig blir full p gr av för starkt överjag, tror jag). Hans-Jørgen Schanz talade om för Arild Utaker att denne såsom norrman var en betydligt bättre skidåkare än filosof. – det var ungefär nivån på diskussionen.

Jag gick och la mej i tid, men hörde hur större delen av sällskapet begav sig ut för att leta rätt på en nattklubb, medan hotellservitriserna förgäves försökte utröna

vem som druckit öl utan att betala. Senare hörde jag att de blivit handgripligen vägrade inträde till nattklubben. Så nästa dags diskussioner blev matta.

Det var synd, eftersom där fanns så många som egentligen har mycket att säga: Arto Noro från Helsingfors; Hans-Jørgen Schanz, Hans Jørgen Thomsen, Lars-Henrik Schmidt och Carsten Thau från Århus; Fin Dam Rasmussen från Köpenhamn, Trine [Deichman-Sørensen] från Oslo, Trond Seem och Arild Utaker från Bergen, Mogens Pahurst från Ålborg och andra. Jag var ende svensk.

Diskussionerna utgick mest från Norbert Elias Über den Prozess der Zivilisation samt Lars-Henrik Schmidts nya bok. Eftersom jag inte läst någondera lärde jag mej en hel del. Men det var inte lätt att delta i en diskussion där H J Schanz kunde säga: Ja, men jag känner ju Elias personligen, jag har åkt motorcykel med honom, så jag vet vad han menar.

I övrigt käkade vi luncher: på en fantastisk rysk restaurant, Kasakka, i miljö som hämtad ur nån rysk roman från slutet av förra seklet; tjocka draperier och kuddar och burriga tapeter med guldränder och porträtt av skäggiga figurer. (samt ett Leninporträtt). En miljö som gjord för lågmälda konspirationer mot tsaren. Och en annan dag käkade vi lunch på en historisk plats: nämligen järnvägsrestauranten, där Brecht brukade sitta, och där Flyktingsamtal utspelas.

Så såg vi en film av A. Wadja (som gjorde "Det förlovade landet", som du kanske såg? Filmen om den ursprungliga kapitalistiska ackumulationen i Polen, Warszawa. Det är nog den bästa film jag sett, Kapitalet gestaltad). Den här filmen, som hette Marmormannen, kan betraktas som en motsvarande gestaltning av den "ursprungliga socialistiska ackumulationen" i Polen under 50talet. Stalinismkritik. Filmen får bara visas i Finland o Frankrike bland västeuropeiska länder. En stark film, plötsligt gick det upp för mej på allvar att man måste ta ställning till Östeuropa och die reale Sozialismus.

Så nu är jag hemma igen, och tar itu med allts som samlats (i början av förra veckan var jag några dagar i Oslo och träffade folk och höll seminarier på socialpedagogiska institutionen).

[---]"

[1978-12-13
till Kerstin Larsson]

Larsson, Lund

Kerstin, kära vän. Såg på deltagarlistan från krets 4 symposiet att du var med. Själv åkte jag inte dit, eftersom vi skiftat krets "ledare" i Sthlm; Ann har ju tagit över, så får vi mer spridning på de internordiska kontakterna i Krutgänget.

Så kan jag hälsa från Trond som jag träffade i Helsingfors i helgen. Han berättade att han haft god lust att fara och hälsa på dej, och att han tyckte du hade mer glöd än de flesta i Laugarvatn. Han är fin, Trond. Vi hade "kretsledarkonferens" för krets 11, socialisations-teori. Här i Sthlm har det ju fungerat ett diskussionssammanhang sen i våras, där folk från olika håll (Mullvaden, alternativ-produktion, miljöfolk, mediafolk, musikrörelse, FK, FAM, KRUT...) träffats rätt löst och pratat, mest utifrån egna erfarenheter och aktuella organisationsproblem samt utifrån Negt. Dvs en diskussionsklubb för främst frågor kring alternativ till traditionell leninistisk organisering. Och det är denna grupp som nu utgör krets 11 i Sthlm, med rätt tät tillknytning till Krut, särskilt ungdomskulturnummerredaktionen (Svante, Brutus, Anders, Sussi, Elisabeth, Nisse Tenmann, Anita Hjelte m fl och jag). Och i Helsingfors hade Arto lagt ned stor möda på arrangemanget; inte så mycket det faglige, utan fastmer den kulinariska och sociala sidan. Första kvällen hade han bullat upp alla sina favoriträtter: senapsgravad strömming, sikrom i grädd, rysk soppa. Och därtill hade han skaffat några få öl samt en fruktansvärd massa brännvin, varför folk som blev törstiga av all sillen drack akvavit utspädd med vatten. Det hade gått ut generalorder att alla skulle köpa tullfritt brännvin på inresan. Så de flesta blev alltför berusade (utom jag som aldrig blir full p gr av för starkt överjag, tror jag). Hans-Jørgen Schanz talade om för Arild Utaker att denne såsom norrman var en betydligt bättre skidåkare än filosof. - det var ungefär nivån på diskussionen.

Jag gick och la mej i tid, men hörde hur större delen av sällskapet begav sig ut för att leta rätt på en nattklubb, medan hotell-servättriserna förgäves försökte utröna vem som druckit öl utan att betala. Senare hörde jag att de blivit handgripligen vägrade inträde till nattklubben. Så nästa dags diskussioner blev matta.

Det var synd, eftersom där fanns så många som egentligen har mycket att säga: Arto Noro från Helsingfors; Hans-Jørgen Schanz, Hans Jørgen Thomsen, Lars-Henrik Schmidt och Carsten Thau från Århus; Fin Dam Rasmussen från Köpenhamn, Trine från Oslo, Trond Seem och Arild Utaker från Bergen, Mogens Pahurst från Ålborg och andra. Jag var ändå svensk. X

Diskussionerna utgick mest från Norbert Elias' Über den Prozess der Zivilisation samt Lars Henrik Schmidts nya bok. Eftersom jag inte läst någondera lärde jag mej en hel del. Men det var inte lätt att delta i en diskussion där H J Schanz kunde säga: Ja, men jag känner ju Elias personligen, jag har åkt motorcykel med honom, så jag vet vad han menar.

I övrigt käkade vi luncher: på en fantastisk rysk restaurant, Kasakka, i miljö som hämtad ur nån rysk roman från slutet av förra seklet; tjocka draperier och kuddar och burriga tapeter med guld-ränder och porträtt av skäggiga figurer. (samt ett Leninporträtt). En miljö som gjord för lågmälda konspirationer mot tsaren. Och en annan dag käkade vi lunch på en historisk plats: nämligen järnvägsrestauranten, där Brecht brukade sitta, och där Flyktingsamtal utspelas.

✓
[Utdrag
digitaliserat]

[1978-12-13 sid 2]

781213 s 2

Så såg vi en film av A. Wadja (som gjorde "Det förlovade landet", som du kanske såg? Filmen om den ursprungliga kapitalistiska ackumulationen i Polen, Warsawa. Det är nog den bästa film jag sett, Kapitalet gestaltad). Den här filmen, som hette Marmormannen, kan betraktas som en motsvarande gestaltning av den "ursprungliga socialistiska ackumulationen" i Polen under 50tal~~00~~. Stalinismkritik. Filmen får bara visas i Finland o Frankrike bland västeuropeiska länder. En stark film, plötsligt gick det upp för mej på allvar att man måste ta ställning till Östeuropa~~ISKAX~~ och die reale Sozialismus.

Så nu är jag hemma igen, och tar iju med allt som samlats (i början av förra veckan var jag några dar i Oslo och träffade folk och höll seminarier på socialpedagogiska institutionen).

Vi ses

Donald